

HIDEO MATSUMOTO PROFESSZOR EMLÉKEZETES MAGYARORSZÁGI NYILATKOZATA

Hideo Matsumoto az Osakai Orvostudományi Egyetem Igazságügyi Orvostani Tan-
székét vezette, ahol egyedülálló munkát végzett: az emberi vér egyik sajátos fehérjé-
jének vizsgálatával felderítette a japán nép sokáig homálybavesző eredetét. Módsze-
rével a magyarság vizsgálatát is megkezdte. A *Hankó Ildikó* kérdéseire kapott, az Élet
és Tudományban (1987. nov. 20. 47. sz.) megjelent válaszokat az érthetőség határáig
lerövidítve közlöm:

– Az emberi szervezet az őt ért ártalmas behatásokra – különösképpen kóroko-
zókra vagy mérgező²⁵ anyagokra – kétféleképpen válaszol. Az immunválaszoknak ez
a két, egymással igen szoros kapcsolatban lévő formája a testnedvek által közvetített
– humorális – és a sejtek által kifejtett – celluláris – immunválasz. A szervezetben az
erre szakosított sejtek – elsősorban az úgynevezett plazmasejtek (vérsavó sejtek) –
több millióféle immunoglobulint termelhetnek. Ezt a sokféleséget egy sajátos génát-
rendeződés teszi lehetővé. Az immunoglobulinok közül legjobban az emberben legna-
gyobb mennyiségben előforduló IGG (gamma-G-globulin) szerkezetét ismerjük. Az
ebbe az osztályba tartozó fehérjéket is négy alosztályba (G1-G4) sorolják.

Az ohioi Clevelandban dolgoztam – mondja Matsumoto –, amikor felfedezték az
IgG fehérjék által hordozott Gm-rendszert. 1966-ban felfedeztük ennek egy változatát,
az úgynevezett Gmst-tényezőt, s azóta további változatok is ismertté váltak. Az embe-
ri immunoglobulinok efféle finom szerkezeti különbségeinek genetikai hátterük van, s
ennek jóvoltából azok az örökletes különbségek markereiként, azaz „jelzőiként” szere-
pelhetnek. *A különféle népesekben az egyes immunoglobulin-változatok eltérő gyako-
risággal fordulnak elő, s e gyakoriság-mutatókat statisztikailag kiértékelve lehetővé vá-
lik, hogy különféle népek és népcsoportok rokonsági fokát megállapíthassuk.* Jól hasz-
nálható ez a módszer a genetikai sodródás és génsodródás tanulmányozására is.

A japánoknak régóta problémát okozott, hogy honnan származnak, s mely népekkel
állanak genetikai rokonságban. Vizsgálataim azt a gyanút erősítették meg, hogy gyökere-
inket Szibériában, a Bajkál-tó keleti oldalán kell keresnünk, ott, ahol ma a burját mongo-
lok élnek. A mongoloidok népességében két fő csoportot különböztettünk meg: egy ész-
akit és egy délit. Ez arra mutat, hogy a régi időkben Kelet-Ázsiában két ősmongoloid né-
pesség létezhetett. A japánok az északi ághoz tartoznak, tehát a legközelebbi rokonaiknak
a Bajkál menti burjátokat tekinthetik. A módszert tovább finomítva, a Szovjetunió terüle-
tén élő népcsoportok között ötöt szintén megvizsgáltunk. Ezek a korjakok, az északi bur-
játok, a déli burjátok, a mongolok és az uraliak. A déli mongolokra jellemző marker nem
fordul elő az uráli (ugor) népek tagjaiban, ám az északiakra jellemző immunfehérjét – az
europid népekre jellemző markerek mellett – megtaláljuk bennük. Ebből következik, hogy
az urali népek europid és mongolid népek keveredéséből alakultak ki. Fellelhető bennük
az a marker is, amely az északi mongolid népekkel való rokonságra utal.

A tokiói egyetem egyik antropológusa segített kiválasztani azoknak a körét,
akiknek a vérmintáit megvizsgáltuk. Ricskov professzor, a Szovjet Tudományos Aka-
adémia Humán-genetikai Laboratóriumának vezetője segítségével jutottunk hozzá

1983-ban a Szibériából származó, bizonyító jellegű vérszérumokhoz. Kaptunk anyagot 31 kínai népcsoporttól is. A mongolid népek Gm-sajátosságainak négy különböző csoportját tudtuk szétválasztani. Ebből kettő minden más emberben is előfordul; egy csak az északi mongolid népekre jellemző, egy pedig a déli mongolidokra. A japánok vérszérumában a két, általánosan előforduló jelzőfehérjén kívül az északi mongolid csoportra jellemző fehérje a gyakori, s ez jellemzi a Bajkál-vidéki lakosságot is. A déli mongolid marker igen ritka a japánokban.

Tíz évvel ezelőtt a kutatók meglehetősen hitetlenül fogadták eredményeimet, ám azóta olyan mennyiségű adat birtokába jutottam, hogy a tények előtt fejet hajtottak. Már a történelemkönyvek nagy részében is átírták a japánok eredetéről szóló fejezetet.

1985-ben levélben jelentkezett nálam Kiszely István antropológus, mert olvasta a Japánban és az Egyesült Államokban megjelent írásaimat. Megírta: a magyar nép származásának kimutatásában szintén vannak a japánokéhoz hasonló problémák, ezért nagyon érdekelné őt, hogy milyen a különféle Gm-markerek előfordulási aránya a magyarság körében. Készségesen segitettem neki, s megindult közös kutatásunk. Vizsgálataimhoz Magyarország különböző területein vettek vérmintákat. Nagyon fontos volt a célzott kiválasztás, ezért elsősorban az elvándorlástól, betelepüléstől és más, a népcsoportok keveredéséhez vezető hatásoktól kevésbé érintett „benszülött” lakosság jöhetett számba. Eddig mintegy 1207 esetben elemezték az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézettől kapott mintákat. Ez csupán arra volt elegendő, hogy a magyarság összetételének legfőbb sajátságait lássa. Egymillió év kell ahhoz, hogy a molekula egy aminosava, amely eredetileg ott 100%-os gyakorisággal fordul elő, 32%-os gyakoriságúra csökkenjen! A molekula változásának sebessége tehát a történelmi idők léptékével mérve is csekély.

Eddig Matsumoto professzor úr szavai.

Hankó Ildikó egyik utolsó kérdése Matsumoto professzor úrhoz: elvértve olyan véleményeket is hallani, hogy a japánok ősei és a magyarok elődei a távoli múltban közel éltek egymáshoz, netán rokoni szálak is összekötnek bennünket. Mi erről az ön véleménye? – Ha valaha, bármikor együtt éltek volna az őseink, ma a külső megjelenésünk és fehérjénk is sokkal hasonlóbba volnának. Inkább úgy mondhatnám, hogy *valamikori őshazáink földrajzilag nem estek távol egymástól*. Őseink tehát élhettek egymáshoz közel, de nem együtt. Ez a szomszédság valahol a Bajkál-tó környékén lehetett, mert az előzetes vizsgálatok alapján – noha a magyarság Gm markerei mások, mint a japánokéi – a fentebb említett északi-mongolid marker a magyarság körében is előfordul, más Európában élő népekre nem jellemző.

A kutatások befejezése előtt persze egyetlen tudós sem vonhat le végérvényes következtetést, de az eddigi csekély számú mintából is jól meghatározható volt a Bajkál környéki eredetre utaló északi mongolid marker jelenléte, s ez már biztos kiindulási alap.

ÉRDY MIKLÓS FELVÁZOLJA A TÖRTÉNELMI TÁRSTUDOMÁNYOK „RÉTEGZETT TÉRKÉPEIT”

Az Árpád Akadémia évkönyve XXXI. évfolyama (1992) 239-270. oldalán lévő tanulmányának *Történelmi genetika* című fejezete következik (saját kiemeléseinkkel):

„A legutóbbi időben még egy tudományág tűnt fel²⁶ a magyarsággal kapcsolatban, amelynek eredményei – most már tizedikként – újra harmóniában vannak a felvázolt kilenc társadalomtudomány eredményeivel. Ez a tudományág a genetika, amely a többitől teljesen független. Japán és holland kutatók a fehér vér részét képező antitesteken, kémiai néven immunglobulinokon olyan beépült molekula-részeket találtak, amelyek sajátosan jellemzők az emberiség egyes csoportjaira. Így egy nagyobb embercsoport részei ha el- vagy szétvándorolnak, a szétszakadt részek eredeti genetikai jellegüket még évezredek távolában is megőrzik, még ha az új környezet közepette igen lassú változás áll is be.

A történelmi genetika így használható az emberiség csoportjai vándorlásának a nyomozásában. *A jelenben a magyarság olyan csoportjai, amelyeknek más népekkel való keveredése nem volt számottevő, immunglobulinjaikon olyan génjelzőket hordoznak (jelölése: Gm abst), amelyek a Bajkál-tó térségéből származó türk és északi mongol népekben vannak jelen (ujgurban 11,3%, koreaiakban 14,5%, japánban 20,0%-ban). A magyarság magas mintáiban ennek a génjelzőnek az átlaga 10,3%. Európában más népben ez a Gm abst jelölésű Bajkál-tó vidéki és a kis mértékben vele együtt megjelenő Gm afb3 jelölésű déli mongolid génjelző nincs jelen számottevően.*

A legközelebbi rokonnak tartott uráli finnugor népek közül a finnben nem találtak ezeket a génjelzőket. Ugyanakkor az europid jellegükre utaló jelző (Gm fblb3) lényegesen alacsonyabb, mint a magyarságban. (Az europid génjelző a finnben 60%, egy magas keleti mintában a Szigetközben 68,4%). A finn minták átlaga lényegesen különböző genetikai alakot mutat.

Egy másik uráli nép viszont, a szamojéd erős mongoloid jelleget mutat, de teljesen hiányzik belőlük az europid gének jelzője, amely a magyarságban 68,78% között van jelen. *Így nemcsak a fentebb említett embertani jelleg különböző a két elemzett finnugor uráli népben, hanem a genetikai különbségek is annyira áthidalhatatlanok a magyarhoz, de egymáshoz is viszonyítva, hogy ezek évezredek keresztlátal való hipotetizált együttélése, sőt ősnép formálása az adatok alapján nem történhetett meg.*”

A történelmi genetika eredményeinek idevágó elemzését Érdy tette közzé 1991-ben és 1992-ben, japán kutatók (Prof. Hideo Matsumoto; Oszaka) magyarországi vérmintákat vizsgáló mérései és a velük együttműködő Tauszik Tamás (Budapest) adatai alapján.

Részlet a Történelmi genetika II. részéből:

„A 7. Nemzetközi Finnugor Kongresszuson plenáris előadás foglalkozott magyarországi genetikai vizsgálatok eredményeivel. Ezek a vizsgálati részét Hideo Matsumoto végezte az oszakai orvosi egyetemen, Japánban. Az adatok kiértékelésé-

nek módja miatt az eredmény csak enyhén utalt keleti kapcsolatainkra. A szerző, *Tauszik Tamás* engedélyével azonban, jó magam vegyészdoktori és fogorvosi kiképzésben is részesülvén, az adatok 12 helyséből származó, véletlenszerűen választott, számomra átengedett részét – amelyért újra köszönetet mondok – újraelemeztem, és erről tudományos közlemény jelent meg több kiértékelő diagrammal.

A mintavétel körülményeit Tauszik tanulmányai nem részletezték. A megvizsgált vérminták 26 helyséből valók, összesen 14 megyéből. Bár a mintavétel az ország mind a 19 megyéjében megtörtént, számos vérminta elemzés nélkül maradt. Matsumoto előadásában említette, hogy összesen 1209 minta laboratóriumi elemzését végezte el. Csak magyarországi mintákat elemzett. Kiértékelésüket Tauszik végezte Budapesten a haematológiai intézetben. Tauszik Tamással ismételten személyes beszélgetést folytatva a mintavétel körülményeiről a következő tájékoztatást kaptam.

A helységek megyénkénti kiválasztásánál, egyrészt a vérellátó főorvosok és megyei főorvosok útmutatását, másrészt dr. Henkey Gyula antropologus és más szakértők tanácsát kikérve a lehető legtisztább magyar falvakat választották ki, ahova német, szláv vagy más etnikumnak nem volt jelentős számú beköltözése. A helyiek tiszta magyarnak tudták magukat.

Az egyének kiválasztásánál a helyi pap, tanácselnök, orvos, védőnő tanácsa alapján kérték meg az embereket vizsgálati célra való véradásra. A véradókat tovább kérdezték szüleik és nagyszüleik magyar nevei felől és más személyi adataik, vallásuk jegyzőkönyvi rögzítésére.

Kétféle módon folytathatunk genetikai elemzést. Egyrészt véletlenszerű mintavétellel, ha a jelen körülményeit vizsgáljuk. A másik mód a *rétegezett, irányított mintavétel, különösen, ha a múlt etnikai képét kíséreljük meg visszakeresni*. Az itt tárgyalt vizsgálatsorozat az utóbbi feladatot tűzte ki céljául.

Egy-egy helyséből általában 40-50 vérmintát gyűjtöttek. Ez egyezik Matsumoto adatával, ugyanis 1209 mintát 26 helységre elosztva átlag 46,5 mintavételt kapunk. Matsumoto csak magyarországi mintákat vizsgált. Angol nyelvű, más etnikumra vonatkozó cikkeiben nem tárgyalja a mintavétel részleteit, de például Cavalli-Sforza sem.

Ezek a vizsgálatok igen költségesek, és csak megfelelően felszerelt laboratóriumok tudják azokat elvégezni. Így sürgetőnek találtam, hogy a rendelkezésemre álló értékes részadatokon a következőkben összefoglalt elemzés eredményét megvizsgáljam. Mint látni fogjuk, a genetikai eredmények és a térképrétegezés adatai nagyfokú harmóniában vannak egymással. Ez azt jelenti, hogy az ilyenfajta vizsgálatokat szélesebb körben, nagyobb apparátussal kívánatos és sürgető lenne elvégezni, környező országokban élő magyar néprészek egyidejű bevonásával.

Ez a holland és japán kutatáson alapuló módszer Matsumoto szerint az egyedül megbízható az etnikai különbség megállapítására, és a vizsgálat a gamma-immunoglobulinon található génjelzők meghatározásán alapszik. Más Magyarországon megjelent genetikai munkában ezt a faktort nem vették számításba. Ugyanakkor az elemzést keleti jellegünket nem mutató mindössze két mintacsoportra alapították

(Budapest és Óriszentpéter). Így az eredményekből is csak szláv, finn és német közhely olvasható ki. Úgy tűnik, hogy ez is volt a könyv célkitűzése a címlap hátoldalán olvasható dedikáció szerint.

A rendelkezésemre álló tizenkét magyar mintavételi hely közül ötre volt jellemző a magas keleti génjelző-(Gm st, bajkái, északi mongolid) mennyiség, amely 8.2 és 12.6% közti értékeket mutatott, 10,3%-os középértéket adva. Ezek közül három vizsgálati hely a jelenlegi Magyarország nyugati, északi és keleti részén van (Lipót, Szigetköz; Bodroghalom, Bodrogház; Esztár, Bihar m.). Két további minta a Kárpátokon kívülről beköltözött csángó, illetve bukovinai székely népességből való (Egyházaskozár, Baranya m., csángó; Cikó, Tolna m., bukovinai székely). A Kárpát-medence belső terében egymástól távol eső magyar és a Kárpátok meg az országhatár által szétválasztott, magyarországiakkal nem keveredhetők minták azonos százalékos nagyságrendje azt jelzi, hogy a 10-11% körüli átlag lehetett a bajkái génjelzőnek a magyarságra jellemző értéke. A magas minták az évszázadok során európai génáramlás, keveredés folytán csak csökkenhettek, de a tizenkét mintacsoport mindegyikében jelen volt az északi mongolid génjelző 5,5% együttes átlagot adva.

Az öt magyar minta 10,3%-os értéke csak akkor értékelhető kellő megvilágításban, ha azt összevetjük a japánoknál talált 26%-nyi és a burjátokra jellemző 30,7% legmagasabb értékkel. Ez utóbbit telítettségi értéknek tekintve az öt magas magyar minta 10,3%-os átlaga, 33,5%-nyi viszonylagos (relatív) telítettséget képvisel.

Ezt a logikai érvelést erősítve elmondható: az északi génjelző mellett a déli mongolid génjelző (Gm afb1b3) is szélesen jelen van a magyarságban (12 mintacsoport közül 11-ben), bár kis mennyiségben, 0,85%-os átlagértéket adva. Ez Dél-Kínában a 73%-ot is eléri. A magyarságban megjelenő, bár alacsony érték a földrajzi régiókban visszatartóhatóanul végbemenő génáramlás következménye. A keleti génjelzők az ősi kiindulási térség felé mutatnak.

Ez az elemzési eredmény azonban nem azt jelenti, hogy a magyarok mongoloidok lennének, hanem azt a földrajzi régiót jelzi, amelyben ezek a génjelzők előfordulnak, és ahol a magyarságnak vagy egy részének egyidőben tartózkodnia kellett. A földrajzi származás helyének ilyen mutatója más népekben is fellelhető, így például a zsidóságban afrikai génjelzők jelenlétét találták az elkerülhetetlen génvándorlás miatt, idézi Matsumoto adatát Érdy. Alacsony koncentrációban ez megintcsak nem faji jelleget jelez, hanem azt a földrajzi térséget, amelynek népe huzamosan Afrika közelében élt.

A magyarságban található keleti génjelzők más európai népben nincsenek meg, a finnekből is hiányoznak, akikben ugyanakkor az európai génjelzők (Gm fb1b3) is lényegesen alacsonyabbak (60%), mint a magyarokban (68-78%). Ezen túl: maguk a genetikai különbségek annyira áthidalhatatlanok a finntól és a szamojédoktól a magyarig, de maguk a finnek és a szamojédok között is, hogy mindezen népek évezredek óta keresztül fennálló hipotetizált együttélése és egy ősnépből való leszármazása az adatok alapján nem történhetett meg.”

TAUSZIK TAMÁS ÖSSZEGEZI A HAPLOTÍPUSOK TANULSÁGAIT

Részletek a tudós genetikus Genetikai vizsgálatok és a magyarság történelme c. tanulmányából (Magyar Tudomány 1990. 8. sz.):

„Bármely történelmileg hosszabb ideje közös területen élő és²⁷ összetartozó emberi közösségnek a múltját a génállománya őrzi. Ez a génállomány nemzedékről nemzedékre átadódik. Megismerésében a humanbiológiai kutatások során a gammaglobulin markerek igen fontos szerepet töltenek be. Felhasználásuk révén próbálkozások történnének arra, hogy az emberiség közös családfáján valamennyi nép helyének és rokonsági viszonyainak feltárása megtörténjék.”

„A Gm-allotípuson azt értjük, hogy a sokféle Gm-sajátosság mindegyikének genetikailag meghatározott fehérjevariánsai vannak, és ezek a variánsok a különböző populációkban eltérő gyakorisággal fordulnak elő. Így lényegében az allotípuson a Gm determinánsokat és azok populációs gyakoriságát értjük. Az allotípusok halmaza alkotja a fenotípust.”

„Az egyes Gm-allotípusok egymáshoz kapcsoltnak öröklődnek, minthogy az őket meghatározó gének szintén szoros kapcsolatban vannak egymással. Ezeket az együtt öröklődő stabil sorokat nevezzük haplotípusoknak.”

„A mongoloid populációban a Gm¹ allotípus 100%-os gyakoriságú, de a Gm²¹-gyel nincs olyan szoros kapcsolata, mint az az európai populációkban megfigyelhető. Ezzel szemben csak a mongoloidokra jellemző a Gm¹, a Gm³, a Gm¹¹, a Gm⁵, a Gm¹³, a Gm¹⁴ és a Gm¹⁰ együttes előfordulása, ill. közös haplotípus által való meghatározottsága. Ez utóbbi mongoloid populációban nagy gyakoriságú haplotípus.”

„Egy-egy populációban a haplotípusoknak csak korlátozott mennyisége figyelhető meg. Még szembetűnőbb a különbség, ha azt az emberi nagyrasszok szintjén vizsgáljuk. Itt azt találjuk, hogy a nagyrasszokon belül vannak jellegzetes Gm-haplotípusok és vannak bizonyos elő nem forduló Gm-haplotípusok. Ez a magyarázata Steinberg és Cook (1982) könyvében annak a gondolatnak, hogy a rasszok Gm-rendszerében lévő különbségek lehetnek minőségiek is. Bizonyos haplotípusok egyik-másik rasszban teljesen hiányozhatnak, míg mások éppen hozzájuk kötődhetnek jellegzetesen.”

„Megállapították, hogy a Gm-markerek nem egymástól függetlenül öröklődnek, hanem mintegy blokkot alkotva adódnak át nemzedékről nemzedékre. Ismertté vált az is, hogy ezeket a blokkokat meghatározó gének a 14. kromoszómán öröklődnek.”

„A főbb haplotípusok felderítésén túlmenően a fenti közleménynek igen lényeges megállapítása, hogy a magyar populációban a Gm¹, 11, 13, 15, 16, 17 haplotípus, (rövidítve: zabst) feltehetőleg orientális eredetű. Ez a két haplotípus az európai nagyrassz képviselőiben igen ritkán fordul elő. A magyarokkal szomszédos népeknél ezek a haplotípusok vagy hiányoznak, (osztákoknál és délszlávoknál), vagy a rájuk vonatkozó adatok nem tekinthetők kielégítőnek. A cseh-szlávok populációjában nagyon alacsony (4×10^{-3} /koncentrációban találták meg a zabst haplotípust.”

„A román populációból Danielescu (1975) munkája alapján ismerjük a Gm^{1, 2, 5} allotípusok megoszlását és géngyakoriságát (Gm¹ = 0,163, Gm^{1, 2} = 0,030, Gm⁵ = 0,807). A szerző feltételezi egy negyedik gén, a GmI, 5 jelenlétét is, amely főleg af-

rikai eredetű populációkra jellemző. Ennek a reális létezését megerősítették: *Johnson, Kohn, Steinberg* (1977). Szerintük a román populációban jelen van a Gm¹, 5, 13, 14, 17 haplotípus, amely jól láthatóan negroid populációk jellemzője.”

A H. Matsumoto által vizsgált magyar anyag fenotípusainak kialakulását nyolc haplotípus jelenléte magyarázhatja. Nem volt mód a haplotípusok realitását családi vizsgálat segítségével megerősíteni. Ettől azonban el lehet tekinteni, mivel ezek a haplotípusok más populációkban ismertek voltak és más helyeken, családokon is ellenőrizték azokat. Mindazonáltal azt kell mondani, hogy az allotípusok nagy valószínűségű stabil soraival van dolgunk, amelyeket külön-külön az anyagunkban szereplő nyolc haplotípus határoz meg.”

„Jelen tanulmány korábbi részeiben is többször szó esett a mongoloid haplotípusokról, amelyek Magyarország populációiban való jelenlétéről immár több szerző munkájában is van utalás. A két gén (haplotípus) a következő:

Gm¹, 10, 11, 13, 15, 16, 17 (rövn.: zabst), Gm¹, 3, 5, 10, 11, 13, 14 (rövn.: afb)

H. Matsumoto (1984) munkássága nyomán tudjuk, hogy ez a két gén különböző gyakorisággal fordul elő az északi és a déli mongoloid népeiségekben. Az előbbi gén inkább az északiak között gyakori, míg az utóbbi gén magas koncentrációban a déli mongoloidok között található meg.

Magyarországon mindkét gén jelen van, de távolról sem azonos gyakorisággal – a zabst gén gyakorisága többszörösen meghaladja az afb gyakoriságát. Ugyanakkor az országos megoszlás nem egyenletes. Vannak területek, ahol a zabst gyakorisági értéke 3% fölé emelkedik.

Mindez egyértelműen amellet szól, hogy Magyarországon az északi típusú mongoloid gén terjedt el jelentősebb mértékben. – Ugyanakkor teljesen egyértelmű tény az is, hogy a hazai génállomány több mint 95%-át az euróidekre tipikusan jellemző gének alkotják.”

„Bartucz Lajos professzor (1938) a Gm-tulajdonságok ismerete nélkül, morfológiai jegyek alapján megállapította, hogy a (több-kevesebb bélyeg tekintetében mongoloid jellegű egyének szórványosan az ország minden részében s minden társadalmi rétegében előfordulnak. Megállapította azt is, hogy a magyar nemzettestben kimutatható mongoloid elem nem egységes, hanem több, egymástól jól elválasztható típusra különül el, amelyek nem ugyanazon mongoloid rasszelemnek különböző irányú keveredési formái, hanem már eredetileg, a mongoloid rasszkörön belül is különböző rasszalakok.”²⁸

A génállományunk egy részének közös volta alapján kétségkívül beszélhetünk például a japánokkal való távoli rokonságról. Természetesen ez esetben is meg kell említeni a különbségek domináns voltát.”

A HAPTOGLOBIN ÉS JERZY WOSZCZYK VIZSGÁLATAI

Az emberi vér széruma különböző fehérjéknek a komplex keveréke, amelyeknek egyike a haptoglobin. Tevékenysége: oldható komplexet képez a szabad hemoglobinnal, lehetőleg minimalizálja a vasvesztést, amely nélküle kiválasztódna és a vála-

dékkal távozna, szabad hemoglobinként. Az emberben a haptoglobin általában három típusban fordul elő: Hp 1-1, Hp 2-1, és Hp 2-2. A különböző nagyságú molekulák szétválasztásának az analízise számos szerkezeti különbséget mutat a polipeptidek összetevői szintjén.

A felfedezés sorrendje szerint a 13-ik vércsoporttal, vagyis a haptoglobin szérumgruppával kapcsolatosan egy számunkra igen figyelemre méltó észrevételre kell ki térnem.

Jerzy Woszczyk lengyel szerológus az Acta Medica Polona Vol. 13. No 1-ben „Distribution of Haptoglobin in Human Population and their anthropological implications” címmel közli: a haptoglobin-szisztéma fontos szerepet játszik a genetikában a különböző populációk közötti különbségek megállapításában.²⁹ 21 európai nép csoportadatait hasonlítja össze egy táblázaton. A lappok, finnek és magyarok adataiból megállapítja, hogy a közölt 21 náció között ezek mutatják a legtöbb hasonlóságot, illetve közöttük van a legkevesebb különbség. Először, fontossága miatt, angol eredetiben idézem:

„To this day, antropology, archaeology and linguistics have not been able to reach an agreement concerning the ethnogenesis of the Magyars. This group is classified as Ugro-Finnich with cultural relations with the Turko-Tatár nomads, indicated by the Turkic anthropological composition (Kočka 1958)³⁰ However, the Finnic character of their language in the absence of Uralo-Finnic anthropological structure is puzzling. The presented data provide an important argument for a similarity between the Finnic and Magyar peoples (not only linguistic). In the absence of similarity of anthropological sets, this contributes to the theory of the ethnic origin of the ancient population of Hungary. Other group systems are confirmatory. The frequency of the Gm (7)-Gm r system, according to the old terminology, in Hungary is 27.1%, in Norwegians 51.3%, in Germans 12-17.0%, in Iceland 13.5%, and in peoples of european origin in the U.S.A. 52.0% (Spitzyn, 1969). Distribution of the transferring groups in European peoples is also concordant with the haptoglobins. Among the European populations, the transferrin D phenotyp occurs in very few groups. Seppala (1905, 1967) observed it in only 96 out of 3893 Finns (2.5%) Melartin and Kaarsalo (1955) in 2.1-5.5% of Laplanders, and Angelopoulos (1967) in 0.6% of Greeks. In other European groups this phenotype is absent, probably, in the Hungarians.”

Jerzy Woszczyk idézett tanulmányrészletének szövege saját fordításomban:

„Napjainkig az antropológusok, régészek és nyelvészek nem tudtak közös nevezőre jutni a magyarság etnogenezise – eredete – kérdésében. A nyelvészek a finnugor nyelvcsaládba sorolták, ugyanakkor (Kočka, 1958) antropológiailag és kulturális vonatkozásban is török-tatár nomád rokonságot mutat ki. Mindamellett a nyelvben található finnugor rokonság dacára nem mutatható ki antropológiai rokonságuk, amit Woszczyk »legalábbis rejtélyesnek« tart. A bemutatott adatok mindenesetre hasonlóságot mutatnak a finn és a magyar nép között. (Nemcsak nyelvészetit.) Az antropológiai hasonlóság hiánya viszont azt az elméletet látszik bizonyítani, hogy a magyarok beolvadtak a medence őslakosságába. Ezt az elméletet más vércsoportrendszerek is alátámasztják. A Gm⁷-Gm r rendszer gyakorisága a régi nomenklatúra szerint Ma-

gyarországon 27,1%, a norvégoknál 51,3%, a németeknél 12,0-17,0%, Izlandon 13,5% és az USA európai eredetű lakosságában 52,0%. (Spitzyn, 1969.) Az átmeneti csoportok megoszlása Európa népeinél szintén azonos a haptoglobin előfordulásával. Az európai populációkban az átmeneti D fenotípus csak egynéhány csoportnál van jelen. Seppala (1905, 1967) 3893 finn között csak 96-ban talált 2,5%-ot, Melartin és Kaarsalo (1955) a lappokban 2,1-5,5%-ot talált, Angelopoulos (1967) a görögökben 0,6%-ot. Más európai csoportokban ez a fenotípus nincsen jelen, kivéve valószínűleg a magyarokat.

A HP-CSOPORT GYAKORISÁGA AZ EURÓPAI NÉPEKBEN

Ország	Vizsgáltak száma	HP %-ban			Gén- gyakoriság HP 1	Szerző
		1-1	2-1	2-2		
Lappföld	329	9,4	43,2	45,2	0,310	Beckman, Melb.
Finnország	891	14,5	42,2	43,3	0,362	Mäkela
Magyarország	2 351	12,8	43,6	43,5	0,347	Budavári
Itália, Szicília, Nápoly	408	12,5	47,8	42,2	0,364	Torreta
Norvégia	5 811	14,2	46,8	39,0	0,376	Schlesinger
Lengyelország	4 223	12,0	49,3	37,6	0,380	Murawski
Észak-Olaszország	119	16,8	47,9	35,3	0,497	Berra, Harris
Svédország	275	21,4	47,3	31,3	0,450	Nyman
Portugália	833	15,9	46,6	37,4	0,392	Barros, Harris
Ausztria	621	16,1	48,2	37,7	0,402	Baitsch, Maier
Dánia	2 046	16,0	47,3	36,7	0,397	Galatius Jensen
Belgium	65	16,0	48,0	36,0	0,400	Göhler W, Gödler J.
Németország	38 098	15,4	48,6	35,5	0,395	Göhler, Stäps
Franciaország	3 028	15,5	48,7	35,2	0,398	Göhler
Svájc	920	15,2	48,9	36,0	0,396	Moullee
Kanada	103	15,5	52,4	32,0	0,417	Bütler, Harris
						Sutton
Bajorország	273	19,4	54,2	26,4	0,415	Baitsch, Meier
Jugoszlávia	45	20,0	51,1	24,4	0,455	Dragojewic, Bratkowska
Anglia	218	10,0	55,5	31,7	0,378	Allison
Spanyolország	559	10,2	57,9	31,8	0,392	Planas, Harris
USA, fehérek	68	13,2	58,8	27,9	0,427	Sutton

(Jerzy Woszczyk)

Megjegyzem, hogy a lappok és a magyarok egymáshoz közelebbi adatai azt kívánták volna, hogy ne ékelődjön közéjük a finn adatsor...

Jerzy Woszczyk táblázatából következtethetően mi magyarok is Európa őslakói lehetünk, amint az köztudott a finnekről és a lappokról! A finnekkel való egymásmellettiségünk nem mai értelemben vett rokonságot jelent, csupán azt, hogy a haptoglobin mindhárom típusa és a Hp 1 génjének a gyakorisága terén a legkevesebb különbség van köztünk, illetve a legközelebb ez a három nemzet van egymáshoz. Jerzy Woszczyk lengyel szerológus ebből logikusan következtette: ez csak úgy lehetséges, hogy Árpád magyarjai beleolvadtak a Kárpát-medence őslakóiba.

Ha Woszczyk tanulmánya akkoriban elkerülte szakembereink figyelmét, remélem, közléssel sikerül érdeklődésüket felkeltenem, és lesznek fiatal szerológusok, akik felismerik a haptoglobin-kutatás kiszélesítésének a fontosságát, mely talán nem közömbös még a nemzettudat elmélyítése szempontjából sem.

Jerzy Woszczyk hivatkozik Kočka 1958-ban közölt megállapítására, amely a magyarság török-tatár népekkel való rokonságra mutat rá. Ennek árnyalására közlöm Kiszely István A Föld népei című munkájának 383. oldalán lévő táblázatát, öt török-tatár nép vércsoportviszonyát, összehasonlítandó a Békássy Gyöngyi ábráján közölt adatokkal:

AZ EURÓPAI TÖRÖK-TATÁR NÉPEK VÉRCSOPORTMEGOSZLÁSA AZ ABO-RENDSZEREN BELÜL (BUNAK 1976)

NEMZETSÉG	ESETSZÁM	O	A	B	AB
Csuvasok	3 529	30,30%	29,20%	33,50%	7,00%
Kazányi tatárok	3 119	30,00%	31,60%	30,40%	8,00%
Karagaszok	418	37,80%	29,20%	28,70%	4,30%
Nogájok	131	30,50%	36,70%	31,30%	1,50%
Baskírok	4 051	29,60%	34,90%	28,00%	7,50%
Magyarok	61 124	27,23%	43,65%	19,12%	10,00%

KÖVETKEZTETÉSEM, FIGYELEMMEL MOURANT TÁBLÁZATAIRA IS

Egymilliónyi vércsoportadat birtokában arra a következtetésre jutottam, hogy az az elmélet, amely szerint először a O jelleg létezett, elfogadható ugyan, de mutációinak a sorrendje nem! Az elmélet szerint ugyanis a O-ból először az A, majd a B vált ki, az AB pedig a kettőnek a hibridjeként jött volna létre. Ez elfogadhatatlan.

Huszdik századunk egyik jellemzője, hogy még meg sem száradt a tinta egy új hipotézisen, amikor egy újabb elmélet azt már elavulttá teszi. Ennek dacára a vércsoportoknak ez a genetikai elmélete már 80 évesnél is öregebb. Meggyőződésem, hogy ha azoknak a tudósoknak a népében, akik ezt a genetikai elméletet feltalálták és életben tartják, az AB vércsoport nem mindössze 3-4%-ban fordulna elő, hanem a 10%-ot is elérné, akkor már bizonyára tovább kutatták volna a vércsoportok kialakulásának mikéntjét.

Az O jellegnek amaz egyedülálló tulajdonsága, hogy agglutináció veszélye nélkül adhat vért az A, B és AB jellegű betegnek³¹, igazolja azt a nézetet, hogy a O lehetett az ősvér. Mourant állapította meg, hogy amíg az O vércsoportban van anti A és anti B, a B-ben van anti A és az A-ban anti B, addig az AB nem termel ellenanyagot egyik ellen sem! Az AB-nek ez a tulajdonsága szerintem azt látszik bizonyítani, hogy az ősvér O-ból elsőnek az AB válhatott ki! Aztán ebből válhatott ki az A, majd a B. A vérben nincsen olyan antigén, amely a saját vörösvértestjeit agglutinálná, a szervezet mindamellet gondoskodik vérünkben minden szükséges ellenanyag jelenlétéről*.

AZ ABO-VÉRCSOPORT ÉS AZ ANTIGÉNEK

Vércsoport	A vércsoport szubsztanciája a vörösvértesteknél	A vérsavóban lévő ellenanyagok
O	semmi	Anti-A, Anti-B
A	A	Anti-B
B	B	Anti-A
AB	A és B	semmi

(Mourant I. táblázata)

Az A gén vagy a két erre vonatkozó kromoszómája – ha egyáltalán jelen van – határozza meg az A alkotórészt (antigént) a vörösvértestekben. A B gén hasonlóan határozza meg a B antigén jelenlétét. Az O gén akkor produkál A és B antigént, ha a másik gén A vagy B antigént képző. Az AB gén nem képez anti-A-t, anti-B-t és anti-O-t.³²

A KÜLÖNBÖZŐ VÉRCSOPORTOK GENOTÍPUSAI

Genotípus	Csoport
OO	O
AO	A
AA	
BO	B
BB	
AB	AB

(Mourant II. táblázata)

Amint Mourant e táblázatából látható, az A jelleg genotípusa AA vagy AO, a B jellegé BB vagy BO, a O jelleg genotípusa csak OO, és az AB jellegé pedig csak AB lehet.

* A vérsavó baktériumölő hatását elsőnek Fodor József fedezte fel 1885-ben, ugyanő létesítette a világ legelső Egyetemi Közegészségtani Intézetét Budapesten 1874-ben.

KAPJON SZÓT A TELEPÜLÉSTÖRTÉNET IS

A településtörténet mint tudományág nem szorul bővebb magyarázatra³³; a népek megtelepedésével foglalkozik. Fontos viszont módszereit felidéznünk, mivel egy nép életmódjára rendkívül jellemző, hogy az adott területen hol és hogyan helyezkedett el.

A településtörténet földterítésében lényegbevágó, melyek a népek megtelepedésének a tervszerűségei. Ha egy nép érlelőhelyek mellett telepedett meg, elkezdte az érceket bányászni és feldolgozni, elképzelhető, hogy óhazájában sem volt a pásztorkodás a foglalkozása, mint ahogy új telephelyén sem juhainak való legelőt keresett a hegyek között.

Ha egy nép alkalmas területen vetette meg a lábát és a föld művelésébe kezdett, onnan többet el nem mozdult; ha hódító nép telepedett fölé, azt adott, kedvező esetben hamarosan magába olvaszthatta, megőrizve és átadva a nyelvét is. Így történhetett ez az Ibériai-félszigeten, Galliában és a Kárpát-medencében is.

A településtörténetnek egy másik, talán még általánosabb módszere a földrajzi fogalmak neveinek nyelvészeti elemzése. Ezek a nevek gyakran túléltek a népet, amelytől származnak. Örökös tanúként figyelmeztetik az utókort arra, hogy milyen nyelven beszélt az az őslakosság, amelyik ezen a területen először lakva, ott neveket adott.

Sok esetben az is megállapítható a nevekből, hogy honnan jöttek a névadók. Ősrégi emberi szokás, hogy ha érkezéskor az újonnan elfoglalt, vagy megszállt területen még nem voltak nevei a földrajzi képződményeknek, hátrahagyott óhazája folyó-, hegy- és helységneveire kereszteli azokat új hazájában is.

A *Kárpátok* sumir nyelven vízválasztót jelent, *Kikinda* hangról hangra ugyanígy van meg a sumirban, letarolt hely jelentéssel!

Ez a két név a településtörténet többszörösen felülvizsgált módszere szerint fölveti, hogy a Kárpát-medence kultúrőslakossága sumir nyelven beszélt.^{33a}

Utalok *Torma Zsófia* tordosi leletére, amit az egész tudományos világ lelkes érdeklődéssel fogadott, de az akkori Magyar(országi) Tudományos Akadémia „tudósai” több mint 120 évvel ezelőtt, éppen úgy, mint – fájdalom – manapság is, elsüllyesztett, mert kérdésessé tette északi származásunk ma is erőszakolt fikcióját. A kolozsvári román régész, *E. Vlassa*³⁴ három újabb sumir feliratú táblát talált Tordoson 1961-ben. A C14-es vizsgálat szerint több mint ezer évvel idősebbek, mint a legrégebb Mezopotámiában talált sumir feliratú táblák.

Hasonlóan hagyták ránk jelenvotuk bizonyosságául földrajzi fogalmaink tőlük származó neveit a később települt szkíták, pannonok, székelyek, avarok és az Árpáddal bejött magyarok. Emez eredeti földrajzi neveknek jelentős részét „ajándékozták” hazánk idegen származású „tudósai” más népeknek, a néhány, az avar birodalom gyengülése idején bevándorolt szlávoktól származó földrajzi nevek számának a növelésére...

További következtetések is levonhatóak a helységnevekből. A baszk helységnevek például sokkal nagyobb területet fednek be a Pireneusokban, mint amilyen területen még ma is baszk nyelven beszélők laknak. *W. Ripley*, a kiváló amerikai antropológus és őstörténész ezt annak bizonyítására használta fel, hogy eredetileg a baszkok sokkal nagyobb területen éltek, laktak mint ma. (Ripley: *The Races of Europe*, New York, 1899.)

Következő példánk a baszkoknál is közelebbről érint bennünket: „Egész Oroszország területén a szkíta helynevek mindmáig túlélő tanúi annak, hogy a szláv áradat hogyan öntötte el a népet és nyelvet egyaránt.” E mondat szó szerinti fordításom Szmirnov 1892-ben megjelent „Contributions a l’ethnographie prehistorique de la Russia centrale et du nord-est” című műve 105. oldaláról.

Más. Alább röviden ismertetni kívánom *Gordon Childe* bizonyos észrevételét, hogy teljesebbé tegyem annak képét, hogyan alakultak a Kárpát-medence népesedési viszonyai. Annál is inkább fontos ez, mert külső rosszakaróink azt akarják elhitetni, hogy a magyarság már nem is létezik. Gordon Childe *A dawn of european civilisation* című³⁵ művében a *Survival of Mauserian tradition* fejezetének 15. oldalán írja, hogy a keletről bevándorolt rövid fejű telepesek nem irtották ki olyan kegyetlenül az ott talált neandervölgyieket, mint az angolok a tasmánokat Tasmániában, hanem összeházasodtak velük, és egy virágzó kultúrát hoztak létre. Ez a saját fordításom volt, a továbbiakban közlöm az eredeti szöveget.„the skeletal material at least suggests the possibility that Neanderthal man was not exterminated by the Aurignacians with the same ferocity as the Tasmanians were by the British. The Industry from the caves of the Bükk Mountains on the borders of Slovakia and Hungary strengthens this impression.”

Ismét magyarul idézek először: „...*Számos csontváz Csehszlovákiából [Felvidékünkről]*³⁶ *bizonyítja a neandervölgyiek és a sapiens kereszteződését,* ami erősen bizonyítja a két rassz hibridizációját. De ugyanakkor mutatja a két rassz közt fennálló számos fizikai különbséget is; az az embercsoport, amelyik a neandervölgyiek helyét vette át, Nyugat-Európában sokkal fejlettebb technika birtokában volt az úgynevezett aurignacienieknél, a fegyvereik és szerszámaik felsőbbrendűek voltak a bennszülött mousterieniek kőpattintó iparánál. Kelet-Európából és Dél-Oroszországból a régészeti leletek tanúsága szerint a mousterieniek hatása igen erős befolyással volt a későbbi paleolit „ipar” fejlődésére, és hozzájárul azon véleményünk megerősítéséhez, hogy ezen a területen a neandervölgyiek és a később ideletelepülők összekeveredtek.

A hitelesség kedvéért eredeteiben is álljon itt: „...There are a number of skeletons³⁷ from Czechoslovakia exhibiting a combination of a Neanderthal and Sapiens characters which strongly suggest hybridization between these two types, the people who replaced the Neanderthals in western Europe possessed superior technology the so-called Aurignacians and all their weapons and tools were superior to those of the indigenous Mousterian flint industry. Archeological evidence from eastern Europe and southern Russia shows that flint making of undoubted Mousterian inspiration continues to exert a strong influence on certain of the later Palaeolithic industries and this contributes to the impressions of intermixture between the Neanderthals and the newcomers in this area.”

E fejezet záró szavaiként *Bartucz Lajos* professzor „A magyar ember” című könyve⁴⁰ 174. oldalról közlöm a következőket: „...*Kollmannak az a megállapítása, hogy az Árpádok sírjaiban talált két koponyaalakot, a hosszú fejű-keskeny arcú s a rövid fejű-széles arcú típust már az Aggteleki-barlang őskori koponyái között meg-*

találta. Ezt a megállapítást nagyszerű érveléssel használta fel azután Wolff: »Ha összefoglaljuk az eredményeket – írja Wolff –, úgy arra jövünk rá, hogy olyan nagyarányú történelmi megrázkódtatások, mint a népvándorlás, nem gyakoroltak semmiféle tartósabb befolyást az őshonos lakosság antropológiai jellegére. Egyszóval: változnak az urak, a kultúrák és nyelvek, de megmaradnak a talajhoz kötött néptömegek.«

MI A TE VÉRCSOPORTOD?

Valamilyen vércsoporthoz való tartozásból senki se következtessen kisebb vagy nagyobb embertani, avagy fajtabeli értékre! Bár nekünk magyaroknak jellemző tulajdonságunk a B és az AB gyakoribb előfordulása, de a 20%-nyi B jelenléte az európai 12%-ához, a 10% AB-nk, a 4% európai AB-hez viszonyítva akkor mutat komoly, számbavehető különbséget, ha a B és az AB arányait összeadjuk – és még így is csak 30 az európai 16-hoz viszonyítva.

Ne higgye azért senki, hogy az „igazi magyar” feltétlenül az AB csoportba vagy legalább is a B csoportba tartozik! Képzeljük a fajtát önálló szellemnek, amelynek mi, emberek alá vagyunk rendelve és amelynek élő szervezetét, mintegy testét a mi bizonyos törvények szerinti együttműködésünk képezi, úgy, mint ahogyan temérdek, bizonyos fokban önálló életet is élő sejt képezi az emberi szellem kifejező eszközét, az emberi testet. Ha az emberi szervezetet valamelyik szervének a kiválósága jellemzi, pl.: szeméé, vagy jó hallású füléé, és ha valamelyik szervének fejlesztésére fordítja is ereje javát, azért a többi szerve nem válik nélkülözhetővé, még mellékessé sem. *Bármilyen vércsoporthoz tartozik is egyénileg valaki, egyéniségében benne tükröződik egész fajtájának vércsoportarányaiban kifejezésre jutó természete*, amelyet viszont a fajta szelleme, rendeltetése határozott és határoz meg minden nemzedékben újra meg újra, többé vagy kevésbé jellegzetesen a nemzeti öntudat csökkenése, vagy erősödése szerint...

1988-ban Rómában járva került a kezembe *Bollone, Jorio és Hassare* „Identification of the Group of the Traces of Human Blood on the Shroud” című tanulmánya, amelyet a Shroud Spectrum International No. 6. Indiana Center for Shroud Studies, March 1983-ban közöltek. Benne egy izgalmas feltételezés: *netán Krisztus urunknak is AB vércsoportja volt.* A Földünket ma benépesítő emberiségben az ABO-vércsoport négy tagja közül az AB-ből van a legkevesebb – de az európai népcsalád-ban bennünk, magyarokban van belőle a legtöbb.

Remélem, olvasóim jelentős részében felébred a vágy ezeket az általam összegyűjtött mozaikokat egész képpé összerakni. Az én szemem előtt az rajzolódik ki: nekünk, magyaroknak az ereinkben a Kárpát-medence őslakóinak vére folyik, tudniillik azoké, akik „előttünk” itt éltek.

A magyarság ezeknek a benne képviselt vércsoportoknak a O, A, B, AB mennyiségéből adódó különleges összetételében különbözik minden más néptől. A speciális összetételű magyarság, a népek ötvözete, Európa szívében, a Kárpát-medencében évezredek óta együtt élő és egymással kereszteződő biológiai életközösség, ame-

lyet a történelem eseményei kovácsoltak össze, emelték öntudatra s tették azzá, ami testben öröklődő bélyegeiben harmonikusan sokszínű, lélekben, öntudatban, nyelvében, nemzeti érzésében egységes történelmi emberfajtájává, azaz magyar nemzetté.

Összefoglalóul nem árt (újra)tolmácsolnom az alábbi idézeteket:

K. F. Dyer szerint: „... Csehszlovákiából (Felvidékünkéről) számos csontváz tanúsítja a neándervölgyiek és a sapiens kereszteződését. Kelet-Európából és Dél-Oroszországból a régészeti leletek tanúsága szerint a mousterienek erős befolyással voltak a későbbi paleolit „ipar” fejlődésére, ami egyúttal azt a véleményünket is megerősíti, hogy ezeken a területeken a neándervölgyiek a később odatelepülőkkel összevegyültek.”

Gordon Childe: „A keletről bevándorolt kerekfejű telepések nem irtották ki az ott talált neándervölgyieket, hanem összevegyültek velük, és a Bükk-hegység barlangjaiban a szlovák határon talált eszközeik igazolják, hogy egy virágzó kultúrát hoztak létre...”

K. F. Wolf: „... olyan nagyarányú történelmi megrázkódtatások, mint a népvándorlás, nem gyakoroltak semmiféle tartósabb befolyást az őshonos lakosság antropológiai jellegére. Változnak az urak, a kultúrák és nyelvek, de megmaradnak a talajhoz kötött néptömegek.”

J. Woszczyk lengyel szerológus haptoglobín-vizsgálatai nyomán úgy látja, hogy Árpád magyarjainak bele kellett olvadniuk a Kárpát-medence őslakóiba, amit más vércsoportrendszer is alátámasztanak.

A településtörténet egyik gyakori mozzanata: ha egy nép alkalmas területen megvetette a lábát és a föld művelésébe kezdett, onnan többet el nem mozdult, s ha hódító nép telepedett fölé, azt hamarosan magába olvasztotta, megőrizve és átadva a nyelvét is.

Ebben a beolvadásban és az ősi nyelv részleges továbbvitelében szkíta, hun és avar elődeink is alighanem megelőzték Árpád apánkat.

A kor halad, a vér marad!

MAGYARORSZÁG JÁRÁSAI, VÁROSAI ÉS 19 MEGYÉJE ABO-VÉRCSOPORTVISZONYAINAK PONTOS TÁBLÁZATAI (A 80-AS ÉVEKBŐL)

Az eddig vázolt kép bizonyos mértékben sematikus maradna, ha árnyalás végett nem közölném adalékul az alábbi országos felmérési táblázatokat.

A *Transzfúzió* folyóiratban 1980-tól megjelent országos felmérésből, az onnan való vércsoportadatokról küldött különlenyomatok anyagából állítottam össze 95 járás, 83 vidéki város, 4 tájegység és 19 megye táblázatát. Belőlük világos képet alkotunk az ország véradóinak vércsoportviszonyáról, de arról is, hogy milyen nemzetiségek vettek részt ebben az 1980-86 között lezajlott felmérésben.

A legáttekinthetőbb képet a Csongrád megye három járásának itt közölt megyetérképe mutatja:

AZ AB VÉRCSOPORTÚAK MEGOSZLÁSA JÁRÁSONKÉNT %-BAN

	Szegedi járás	Makói járás	Szentesi járás
$\bar{X}$	10,09	11,99	9,46
S. E.	1,1	2,06	0,78

A B vércsoport megoszlása Csongrád megye járásaiban %-ban

Az AB vércsoport megoszlása Csongrád megye járásaiban %-ban

Másolat a *Transzfúzió* című folyóirat 18. sz. 57. oldaláról

A gének földrészenkénti megoszlásáról a korábbi oldalakon közölt térképek, valamint az *R. Backhaus* adataiból készült térképek csak hozzávetőlegesen mutatják a vércsoportok valóságos megoszlását. Az Országos Haematológiai Intézet *Simonovits István* igazgató irányításával, *Tauszik Tamás* munkatárssal – akivel, mint írtam, évtizedek óta kapcsolatban vagyok – az ország valamennyi vértranszfúzióval foglalkozó orvosának együttes munkájával elkészítette az ország népességének vércsoporttérképét.

Bevezető tanulmányukban a következőket írták: „Vizsgálati anyagunk értékelhetőségénél felmerülhet az aggodalom, hogy a vizsgálatainkban a mintafelvételnél a hazai lakosságból az 1,5-2%-os minta a valóságban nem a hazai lakosság 1,5-2%-át reprezentálja, csak a véradókat. Ezzel a jogos aggodalommal szemben csak azt tudjuk felvetni, hogy nincsen más út vércsoporttérkép készítésére!”

A Transzfúzió című folyóiratban közölt adatokat 1980-tól a munka befejezéséig – „Magyarország népességének vércsoport-térképezése az ABO és Rh(D) gyakorisága szerint” – szívesek voltak nekem különlenyomatban elküldeni Ausztráliába. Ezen országos gyűjtemény nélkül nem lett volna módom munkám befejezését megközelíteni. Kérem, fogadják érte mindnyájan hálás köszönetemet!

Miután önkéntes véradók adatait dolgozták fel, tekintet nélkül származásukra, vizsgálati anyaguk alkalmatlan igazi genetikai következtetésekre. Következésképpen adataik nem egyezhetnek ama húsnál több szakember eredményeivel, aki csak azoknak a vérét vizsgálta, akiknél az elődeik kimutathatóan mind magyarok voltak. De a mi önkéntes véradóinknál még mindig magasabb az AB jelenléte a nyugat-európai nemzetekéhez képest.

A feljebb közölt, Csongrád járásaira vonatkozó térkép az „AB vércsoportjelleg megyénkénti megoszlása Magyarországon” sorozat része, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet térképe. Ez nem a magyarság, hanem az országban vért adó 235 547 lakójának a térképét mutatja, mégis jóval pontosabb és megbízhatóbb, mint az összes előzőekben közölt térkép.

Ezek után lássuk a megyei, a regionális és a budapesti táblázatokat!

BARANYA MEGYE

Tauszik Tamás dr., Bajtai Gábor dr., Szilas Judit dr., Rendeki Ágoston, dr., Simonovits István dr.
Pécs, Mohács és Komló vértranszfúziós állomásai szolgáltatták az adatokat.

Város	O	A	B	AB	%
Pécs	33,13	43,57	15,09	8,21	100,01%
Komló	33,58	39,44	19,17	7,89	100,08%
Mohács	29,52	36,67	26,90	6,90	99,9%
Járás					
Pécsi	34,60	41,76	15,95	7,68	99,99%
Szigetvári	30,90	44,28	17,44	7,30	99,92%
Sásdi	31,81	45,05	15,71	7,43	100,00%
Siklósi	34,49	40,07	17,00	8,43	99,99%
Mohácsi	32,91	43,73	16,48	6,88	100,00%
A három város					
4532 donorként az adatai	32,07	39,89	20,38	7,66	100,00%
Az öt járás					
9891 donorként az adatai	32,94	42,99	16,51	7,56	100,00%
A megye					
14 423 donorként az adatai	32,62%	41,88%	17,97%	7,59%	100,00%

1973-ban a megye összlakossága 429 700 fő. Jelentős német, bunyevác, sokác és horvát népességgel kevert.

SOMOGY MEGYE

Tauszik Tamás dr., Tarján László, Magony József dr., Simonovits István dr.
Kaposvár és Siófok vértranszfúziós állomásai szolgáltatták az adatokat.

Város	O	A	B	AB	%
Kaposvár	30,84	43,66	17,95	7,55	100,00%
Marcali	34,19	37,87	17,65	10,29	100,00%
Nagyatád	28,09	45,96	18,30	7,66	100,01%
Siófok	32,53	43,00	17,16	7,49	100,18%
Járás					
Siófoki	33,66	41,36	16,80	8,17	99,99%
Kaposvári	30,61	44,36	16,52	8,51	100,00%
Marcali	33,68	39,97	19,55	6,81	99,91%
Nagyatádi	29,00	46,40	16,33	8,27	100,01%
Barcsi	35,86	41,84	13,72	8,58	100,00%
Négy város					
2457 donorjának az adatai	31,36	42,65	17,80	8,19	100,00%
Öt járás					
5877 donorjának az adatai	32,56	42,77	16,59	8,08	100,00%
A megye					
8334 donorjának az adatai	32,03%	42,71%	17,11%	8,15%	100,00%

A magyar lakosság mellett főleg német, horvát, cigány és kisebb számban románok, szlovákok, szerbek lakják, a megye összlakossága: 360 800 fő.

TOLNA MEGYE

Tauszik Tamás dr., Kolumbusz László dr., Gata Mária dr., Simonovits István dr.

Az adatokat Szekszárd és Dombóvár vértranszfúziós állomásai szolgáltatták.

Város	O	A	B	AB	%
Szekszárd	36,06	40,07	15,91	7,56	100,00%
Dombóvár	30,26	42,11	18,42	9,21	100,00%
Járás					
Szekszárdi	31,47	42,35	17,68	8,50	100,00%
Bonyhádi	32,06	47,60	14,10	6,25	100,01%
Dombóvári	34,64	39,16	16,82	9,38	100,00%
Paksi	32,32	42,75	17,70	7,21	99,99%
Tamási	30,67	44,88	16,70	7,74	99,99%
A két város					
1015 donorjának az adatai	33,16	41,29	17,16	8,39	100,00%
Az öt járás					
4135 donorjának az adatai	32,28	43,35	16,60	8,09	100,01%
A megye					
5168 donorjának az adatai	32,50%	42,76%	16,76%	7,98%	100,00%

A magyarok mellett legnagyobb számban németek, cigányok és románok lakják, de akadnak szerbek, horvátok és szlovákok is. A megye összlakossága: 251 800 fő.

ZALA MEGYE

Tauszik Tamás dr., Kerényi Máris dr., Bacher Mihály dr., Simonovits István dr.

Vértranszfúziós állomások: Zalaegerszeg, Nagykanizsa

Város	O	A	B	AB	%
Zalaegerszeg	33,30	41,94	15,84	8,91	99,99%
Nagykanizsa	31,87	44,22	15,64	8,27	100,00%
Járás					
Zalaegerszegi	29,81	43,83	19,70	7,30	100,01%
Zalaszentgróti	31,31	43,61	16,80	8,27	99,99%
Lenti	33,15	41,38	17,15	8,32	99,90%
Nagykanizsai	33,18	46,47	13,32	7,03	100,00%
A két zalai város					
2155 donorjának az adatai	32,38	43,13	15,82	8,67	99,90%
A négy járás					
9219 donorjának az adatai	31,80	43,82	16,68	7,70	100,00%
A megye					
11 344 donorjának az adatai	32,00%	43,58%	16,41%	8,02%	100,01%

A magyar lakosság mellett főleg a horvátok és a cigányok száma jelentős, a megye összlakossága: 261 200 fő.

VAS MEGYE

Tauszik Tamás dr., István Lajos dr., Marosfalvi Ferenc dr. és Simonovits István dr.
Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet

Város	O	A	B	AB	%
Szombathely	32,50	41,63	16,88	9,00	100,01%
Körmend	31,65	37,97	22,36	8,02	100,00%
Sárvár	32,86	40,00	20,00	7,14	100,00%
Kőszeg	25,38	41,15	19,23	14,23	99,99%
Cellödömök	28,52	44,07	19,63	7,78	100,00%
Járás					
Szombathelyi	33,15	42,20	17,79	6,86	100,00%
Körmendi	37,19	40,18	13,55	9,10	100,02%
Sárvári	28,46	46,91	15,94	8,70	100,01%
Cellödömölki	29,90	40,30	22,24	7,50	100,00%
Az öt város					
2647 donorjának az adatai	30,16	40,94	19,62	9,28	100,00%
Négy járás					
4047 donorjának az adatai	32,15	42,36	17,42	8,06	99,99%
A megye					
6694 donorjának az adatai	31,07%	41,60%	18,62%	8,71%	100,00%

A megye több mint 20 nemzetiségi telepén főként délszlávok és németek laknak, az összlakosság:
285 000 fő

GYŐR-SOPRON MEGYE

Tauszik Tamás dr. Domby Elemér dr., Barczy Viola dr., Bánkuti István dr., Simonovits István dr.

Vértranszfúziós állomások: Győr, Mosonmagyaróvár és Sopron

Város	O	A	B	AB	%
Győr	32,71	41,21	18,29	7,79	100,00%
Sopron	32,36	42,73	15,91	9,00	100,00%
Csorna	25,00	47,00	18,00	10,00	100,00%
Mosonmagyaróvár	35,08	40,49	16,24	8,20	100,01%
Járás					
Csornai	28,72	45,52	17,66	8,09	99,99%
Győri	31,96	40,61	18,53	8,89	99,99%
Soproni	31,45	42,05	16,76	9,74	100,00%
Mosonmagyaróvári	32,37	41,26	17,07	9,30	100,00%
A négy város					
4310 donorjának az adatai	31,28	42,86	17,11	8,75	100,00%
Négy járás					
6215 donorjának az adatai	31,10	42,43	17,51	8,97	100,01%
A vármegye					
10 525 donorjának az adatai	31,21%	42,61%	17,31%	8,88%	100,01%

A megye 412 600 lakosából 1,9% vallotta magát nem magyar anyanyelvűnek és 0,4% más nemzetiségűnek. Ennek a 2,3% nemzetiségnek főleg horvátok, németek és délszlávok az egyedei.

VESZPRÉM MEGYE

Tauszik Tamás dr., Tóth Antal dr., Nika Mária dr., Vizer Miklós dr., Désaknai Anna dr., Máriaföldi Miklós dr., Simonovits István dr.

Veszprém, Ajka, Pápa, Tapolca és Keszthely vértranszfúziós állomásairól.

Város	O	A	B	AB	%
Veszprém	34,29	41,45	17,28	6,98	100,00%
Pápa	33,50	39,57	18,23	8,70	100,00%
Ajka	32,65	44,12	15,76	7,46	99,99%
Tapolca	29,67	45,00	16,67	8,67	100,01%
Keszthely	30,56	43,29	18,29	7,87	100,01%
Járás					
Veszprémi	31,82	42,42	16,39	9,38	100,01%
Ajkai	33,72	40,92	17,27	8,10	100,01%
Pápai	32,85	44,23	13,65	9,27	100,00%
Tapolcai	33,00	42,41	15,72	8,88	100,01%
Keszthelyi	33,15	40,95	16,63	9,26	99,99%
Az öt város					
3530 donorjának az adatai	32,13	42,68	17,25	7,94	100,00%
Öt járás					
7415 donorjának az adatai	32,29	42,30	16,41	8,98	99,98%
A megye					
10 945 donorjának az adatai	32,52%	42,24%	16,59%	8,46%	100,01%

A megyében a magyarok mellett még németek, szlovákok és cigányok lakják. A megye összlakossága: 416 200 fő.

KOMÁROM MEGYE

Tauszik Tamás dr., Sándor József dr., Nemeskéri Marianna dr., Pavlik József dr., Simonovits István dr.
Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet

Város	O	A	B	AB	%
Tatabánya	31,56	41,70	17,07	9,66	99,99%
Tata	34,63	41,13	14,72	9,52	100,00%
Oroszlány	30,75	44,00	16,25	9,00	100,00%
Komárom	29,08	44,57	17,66	8,70	100,01%
Esztergom	31,33	42,33	17,50	8,83	99,99%
Járás					
Komáromi	31,32	44,17	16,06	8,45	100,00%
Dorogi	34,19	43,04	15,13	7,56	99,92%
Az öt város					
3300 donorjának az adatai	31,57	42,40	16,79	9,24	100,00%
A két járás					
4000 donorjának az adatai	32,60	43,45	15,95	8,00	100,00%
A megye					
7300 donorjának az adatai	31,84%	42,99%	16,34%	8,82%	99,99%

A megye 309 000 lakosából a magyarok mellett vannak németek, és akadnak szlovákok is.

FEJÉR MEGYE

Tauszik Tamás dr., Zengei Klára dr., Rixer Gusztáv dr., Molnár Gergely dr., Simonovits István dr.
A székesfehérvári, móri és dunaújvárosi vértranszfúziós állomásokról.

Város	O	A	B	AB	%
Székesfehérvár	34,00	38,10	18,69	9,21	100,00%
Dunaújváros	32,81	40,13	19,09	7,97	100,00%
Járás					
Székesfehérvári	32,62	41,60	17,30	8,49	100,01%
Bicskei	34,70	43,09	14,63	7,58	100,00%
Sárbogárdi	32,23	41,53	16,97	9,16	99,99%
Móri	33,68	41,74	15,81	8,77	100,00%
Dunajvárosi	31,44	41,76	17,67	9,11	99,98%
A két város					
10 633 donorjának az adatai	33,40	39,12	18,84	8,59	100,00%
Az öt járás					
17 234 donorjának az adatai	32,95	41,99	16,54	8,62	100,00%
Fejér megye					
27 867 donorjának az adatai	33,08%	41,14%	17,17%	8,61%	100,00%

A megye nemzetiségi lakosságában nagyobb számban vannak németek, emellett görögök, macedónok, szlávok és cigányok. Összesen 399 202 fő.

NÓGRÁD MEGYE

Tauszik Tamás dr., Halász József dr., Dancsók Gyula dr. és Simonovits István dr.

A salgótarjáni és balassagyarmati vértranszfúziós állomásokról.

Város	O	A	B	AB	%
Salgótarján	30,48	40,42	19,08	10,42	100,00%
Balassagyarmat	30,06	39,33	19,66	10,95	100,00%
Járás					
Tarjáni	25,35	42,77	20,46	11,41	99,99%
Szécsényi	31,87	35,85	23,21	9,08	100,01%
Pásztói	27,64	46,15	16,92	9,35	100,06%
Rétsági	29,74	44,67	17,59	8,00	100,00%
Balassagyarmati	30,89	41,07	18,13	9,91	100,00%
A két város					
1384 donorjának az adatai	30,37	39,67	19,37	10,68	100,09%
Öt járás					
6524 donorjának az adatai	29,09	42,10	19,66	9,55	100,40%
A megye					
7907 donorjának az adatai	29,43%	41,41%	19,29%	9,87	100,00%

A magyar őslakosság mellett jelentős számban élnek szlovákok, cigányok és németek. Az összlakosság: 233 600 fő.

HEVES MEGYE

Tauszik Tamás dr., Molnár Miklós dr., Endrédy Éva dr., Bokk Jenő dr., és Simonovits István dr.
Eger, Hatvan és Gyöngyös vértranszfúziós állomásairól.

Város	O	A	B	AB	%
Eger	29,85	40,72	20,27	9,15	99,99%
Hatvan	32,35	37,36	19,13	11,16	100,00%
Gyöngyös	32,22	39,17	18,06	10,56	100,01%
Járás					
Egri	29,41	41,24	19,57	9,78	100,00%
Gyöngyösi	32,13	41,75	16,82	9,29	99,99%
Hevesi	31,76	41,58	18,89	7,72	99,95%
Füzesabonyi	30,57	40,18	18,41	10,86	100,02%
A három város					
2328 donorjának az adatai	31,47	39,08	19,16	10,29	100,00%
A négy járás					
8125 donorjának az adatai	30,94	41,19	18,43	9,44	100,00%
A megye 10 443					
donorjának az adatai	31,18%	40,29%	18,74%	9,79%	100,00%

A megye nemzetiségi lakói közt jelentős számban vannak szlovákok, németek és cigányok. Össz-
lakossága: 340 600 fő

BORSOD MEGYE

Tauszik Tamás dr., Mády János dr., Benyó János dr., Parragh Lajos dr., Takács Zoltán dr., Simonovits István dr.

Vértranszfúziós állomások: Miskolc, Kazincbarcika, Sátoraljaújhely és Ózd

Város	O	A	B	AB	%
Sárospatak	32,41	31,38	23,79	12,41	99,99%
Sátoraljaújhely	30,46	43,10	16,95	9,48	99,99%
Ózd	27,50	39,87	20,75	11,87	99,99%
Miskolc	30,11	43,60	18,80	7,49	100,00%
Mezőkövesd	25,68	32,43	31,08	10,81	100,00%
Kazincbarcika	26,38	42,51	21,84	9,27	100,00%
Járás					
Szerencsi	28,44	44,17	18,49	8,91	100,01%
Sátoraljaújhelyi	28,78	44,34	17,09	9,80	100,01%
Encsi	29,48	47,33	14,97	8,22	100,00%
Ózdi	29,47	41,47	18,33	10,73	100,00%
Miskolci	30,97	38,55	20,16	10,33	100,01%
Mezőkövesdi	29,79	37,42	20,11	12,68	100,00%
Mezőcsáti	31,43	38,04	24,48	6,07	100,00%
Edelényi	31,69	43,09	17,13	8,10	100,01%
Hat város					
8962 donorjának az adatai	28,76	38,81	22,20	10,23	100,00%
Nyolc járás					
9105 donorjának az adatai	30,01	41,80	18,85	9,36	100,02%
A megye					
19 067 donorjának az adatai	29,47%	40,52%	20,28%	9,73%	99,93%

Arányában jelentős a szlovákok, németek, cigányok száma, vannak még románok, horvátok, szerbek és rutének. Összlakossága: 779 500 fő.

SZABOLCS-SZATMÁR MEGYE

Tauszik Tamás dr., Csató Endre dr., Sándy Gyula dr., Szabó Attila dr., Molnár László dr., Simonovits István dr.

Az adatokat Nyíregyháza, Fehérgyarmat, Kisvárdai és Vásárosnamény vértranszfúziós állomásai szolgáltatták.

Város	O	A	B	AB	%
Nyíregyháza	31,03	41,18	19,49	8,29	99,99%
Kisvárdai	30,25	40,00	19,25	10,50	100,00%
Járás					
Nagykállói	33,21	36,12	20,76	9,91	100,00%
Mátészalkai	29,56	40,99	20,66	8,78	99,99%
Nyírbátori	30,26	40,14	19,94	9,66	100,00%
Nyíregyházi	30,08	42,04	18,48	9,40	100,00%
Vásárosnaményi	32,93	38,58	19,48	9,01	100,00%
Kisvárdai	33,58	39,28	18,34	8,80	100,00%
Fehérgyarmati	28,99	42,89	18,99	9,14	100,01%
A két város					
3 487 donorjának az adatai	30,61	40,59	19,37	9,43	100,00%
Hét járás					
12 477 donorjának az adatai	31,23	40,00	19,50	9,27	100,00%
A megye					
15 964 donorjának az adatai	31,10%	40,14%	19,49%	9,28%	100,01%

A megye nemzetiségi lakosai közül számottevőek a németek, szlovákok és a cigányok. A megye összlakossága: 561 100 fő.

HAJDÚ-BIHAR MEGYE

Tauszik Tamás dr., Medgyesi Ildikó dr., Simon Marianna dr., Simonovits István dr.

Az adatokat a debreceni és berettyóújfalui vértranszfúziós állomások szolgáltatták.

Város	O	A	B	AB	%
Debrecen	29,11	41,96	19,08	9,85	100,00%
Hajdúnánás	32,98	46,53	13,02	7,48	100,00%
Hajdúböszörmény	29,11	41,48	19,41	9,99	99,99%
Hajdúszoboszló	33,37	39,42	18,98	8,22	99,99%
Járás					
Debreceni	30,26	42,38	16,84	10,52	100,00%
Derecskei	28,07	41,66	19,69	10,58	100,00%
Polgári	29,97	38,70	21,21	10,12	100,00%
Püspökladányi	32,46	45,21	15,78	6,65	100,10%
Berettyóújfalui	26,42	41,91	21,10	10,65	100,08%
Négy város					
7042 donorjának az adatai	31,12	42,35	17,64	8,89	100,00%
Öt járás					
7299 donorjának az adatai	29,43	41,97	18,92	9,70	100,02%
A megye					
14 323 donorjának az adatai	30,19%	42,14%	18,35%	9,34%	100,02%

A megye hagyományosan nagyarányú magyar lakosságán kívül különböző forrásokban említést tesznek román, szlovák, délszláv és német lakosokról. A megye népességének kb. 4%-a cigány. A megye összlakossága 528 700 fő.

SZOLNOK MEGYE

Tauszik Tamás dr., Kun Ákos dr., Debreczeni András, Sántha József dr., Simonovits István dr.

Vértranszfúziós állomások: Szolnok, Mezőtúr és Karcag

Város	O	A	B	AB	%
Szolnok	32,11	41,77	17,31	8,80	100,00%
Jászberény	25,45	43,11	21,07	10,37	100,00%
Törökszentmiklós	28,69	43,12	19,02	9,17	100,00%
Karcag	29,17	43,12	20,21	7,50	100,00%
Mezőtúr	26,68	45,77	17,14	10,41	100,00%
Kisújszállás	32,84	47,94	12,36	7,87	101,01%
Túrkeve	31,08	38,29	21,17	9,46	100,00%
Járás					
Kunszentmártoni	27,79	40,47	22,91	8,83	100,00%
Jászberényi	29,66	42,18	18,72	9,44	100,00%
Szolnoki	30,55	39,89	20,17	9,39	100,00%
Tiszafüredi	29,55	42,27	17,98	10,20	100,00%
Hét város					
4.398 donorjának az adatai	29,46	43,30	18,32	9,08	100,15%
Négy járás					
4519 donorjának az adatai	29,39	41,20	19,99	9,46	100,04%
A megye					
8917 donorjának az adatai	29,34%	42,54%	18,91%	9,22%	100,10%

Nemzetiségként jobbra csak az igen magas (a népesség 5%-át kitevő) cigányok léteznek. Az összlakosság: 437 200

BÉKÉS MEGYE

Tauszik Tamás dr., Rucz László dr., Oláh György dr., Bodai Ernő dr., Simonovits István dr.

Igénybevett vértranszfúziós állomások: Békéscsaba, Orosháza és Gyula

Város	O	A	B	AB	%
Orosháza	32,22	42,36	16,11	9,31	100,00%
Gyula	30,90	42,59	16,67	9,81	100,00%
Békéscsaba	28,83	43,06	18,20	9,91	100,00%
Békés	32,64	40,11	18,26	8,99	100,00%
Szarvas	28,19	43,42	18,52	9,88	100,01%
Járás					
Orosházi	29,80	44,14	17,26	8,81	100,01%
Gyulai	27,78	43,15	20,64	8,43	100,00%
Békéscsabai	29,77	45,74	15,69	8,80	100,00%
Mezőkovácsházi	28,05	44,94	17,81	9,20	100,00%
Szarvasi	30,80	39,62	20,40	9,18	100,00%
Szeghalmi	28,42	44,01	19,28	8,28	99,99%
Öt város					
4134 donorjának az adatai	30,56	42,71	17,55	9,58	100,40%
Hat járás					
8891 donorjának az adatai	29,10	43,60	18,51	8,78	99,99%
A megye					
13 025 donorjának az adatai	29,77%	43,01%	18,08%	9,15%	100,01%

Nemzetiségei: szlovákok, románok, szerbek, németek és jelentős számban cigányok. A megye összlakossága: 432 400 fő

CSONGRÁD MEGYE

Tauszik Tamás dr., Gál György dr., Kispál Mihály dr., Zentay Ferenc dr., Kassai Miklós dr., Simonovits István dr.

Szeged, Szentes, Makó és Hódmezővásárhely vértranszfúziós intézetei szolgáltatják az adatokat.

Város	O	A	B	AB	%
Szeged	31,29	42,06	18,15	8,50	100,00%
Makó	34,33	39,17	17,33	9,17	100,00%
Csongrád	26,41	45,56	18,35	9,68	100,00%
Szentes	27,89	46,05	17,11	8,95	100,00%
Hódmezővásárhely	30,16	40,12	20,72	9,00	100,00%
Járás					
Szegedi	30,27	42,58	17,06	10,09	100,00%
Makói	24,54	43,68	19,80	11,99	100,01%
Szentesi	26,76	46,15	17,64	9,46	100,01%
Öt város					
5705 donorjának az adatai	30,02	42,59	18,33	9,06	100,00%
Három járás					
4130 donorjának az adatai	27,19	44,14	18,17	10,51	100,00%
A megye					
9853 donorjának az adatai	28,96%	43,17%	18,27%	9,61%	100,01%

Jeletősebb nemzetiségek: szlovákok, szerbek, románok és másfél % cigány. A megye összlakossága: 450 900 fő.

BÁCS-KISKUN MEGYE

Tauszik Tamás dr., Takács Sándor dr., Kellner Róbert dr., Horváth Bertalan dr., Gyarmati Kálmán dr.
és Simonovits István dr.

Kecskemét, Baja, Kalocsa és Kiskunhalas vértranszfúziós intézeteinek adataival.

Város	O	A	B	AB	%
Kecskemét	31,54	41,56	17,57	9,33	100,00%
Kiskőrös	28,14	40,00	22,03	9,83	100,00%
Kiskunfélegyháza	27,41	51,47	14,83	6,29	100,00%
Kiskunhalas	33,10	39,50	17,62	9,79	100,01%
Baja	33,75	40,25	20,50	5,50	100,00%
Kalocsa	31,34	37,32	22,25	9,09	100,00%
Járás					
Kecskeméti	30,60	45,71	16,81	6,89	100,01%
Kiskőrösi	30,01	44,72	16,02	9,25	100,00%
Kiskunhalasi	31,64	38,66	17,69	12,01	100,00%
Bajai	31,73	42,39	16,76	9,13	100,01%
Kalocsai	33,68	41,25	17,72	7,37	100,02%
Hat város					
4645 donorjának az adatai	30,88	41,68	19,13	8,30	99,99%
Öt járás					
9762 donorjának az adatai	31,53	42,55	17,00	8,93	100,01%
A megye					
14 407 donorjának az adatai	31,18%	42,08%	18,16%	8,59%	100,01%

A megye nemzetiségei: jelentős a németek, a szlovákok és a cigányok száma. A megye összlakossága: 564 100 fő.

PEST MEGYE

Tauszik Tamás dr., Pethő Endre dr., Tóth Olga dr., Gyetvai István dr., Simonovits István dr.
Gödöllő, Vác és Cegléd vértranszfúziós intézeteinek az adataival.

Város	O	A	B	AB	%
Cegléd	30,54	41,75	18,43	9,28	100,00%
Nagykörös	30,14	42,91	18,62	8,33	100,00%
Százhalombatta	30,00	43,12	18,75	8,13	100,00%
Gödöllő	31,00	43,00	16,00	10,00	100,00%
Vác	33,29	39,92	17,96	8,84	100,01%
Szentendre	26,15	42,32	19,41	12,13	100,01%
Járás					
Budai	33,32	42,10	15,79	8,79	100,00%
Dabasi	28,76	46,54	17,28	7,42	100,00%
Gödöllői	30,57	40,52	20,04	8,87	100,00%
Monori	27,12	43,66	20,26	8,96	100,00%
Ráckevei	32,58	41,76	17,72	7,93	99,99%
Ceglédi	30,59	40,64	17,19	11,58	100,00%
Nagykátai	31,45	39,91	18,03	10,61	100,00%
Váci	29,94	44,76	17,84	7,46	100,00%
Szentendrei	32,22	36,01	20,14	9,62	97,99%
Hat város					
3095 donorjának az adatai	30,19	42,17	18,19	9,45	100,00%
Kilenc járás					
15 161 donorjának az adatai	30,73	41,76	18,25	9,03	99,77%
A megye					
18 256 donorjának az adatai	30,51%	41,93%	18,23%	9,20%	99,87%

A nemzetiségek között a németek, a szlovákok, a szerbek és a lakosság 2,1%-át kitevő cigányok száma jelentős. Összlakosság: 909 800 fő.

BUDAPEST

Tauszik Tamás dr., Tar Piroska dr., Szabados Teréz dr., Filonyenkó Alla dr., Spisák Ilona dr., Kerényi János dr., Perkedi János dr., Győri Lajos dr., Olti Ferenc dr., Szilassy Kornélia dr., Simonovits István dr.

Az István és Gyermekek Kórházak Vérellátó Osztályai, az OVSZ XIX. kerületi Állomása, a Csepeli Kerületi Vértranszfúziós Állomás, az OTKI Vérellátó Osztálya és a Péterffy úti Vértranszfúziós Állomás anyagát használva.

Kerületek	O	A	B	AB	%
I.	34,17	39,07	18,30	8,47	100,01%
II.	29,25	43,80	17,65	9,30	100,00%
III.	31,60	41,10	19,40	7,90	100,00%
IV.	29,88	41,46	20,73	7,93	100,00%
V.	35,00	38,25	17,88	8,89	100,00%
VI.	32,63	44,25	14,32	8,80	100,00%
VII.	33,61	41,57	14,63	10,19	100,00%
VIII.	31,58	44,03	17,98	6,41	100,00%
IX.	34,40	39,43	17,47	8,70	100,00%
X.	32,00	41,50	18,50	8,00	100,00%
XI.	33,49	40,19	18,33	7,99	100,00%
XII.	29,62	43,26	18,62	8,50	100,00%
XIII.	33,72	40,73	16,21	9,34	100,00%
XIV.	29,81	37,26	20,91	12,02	100,00%
Budapest					
29 910 donorjának az adatai	32,20%	41,14%	17,92%	8,75%	100,01%

A 23 kerületből azért csak 14 szerepel a táblázatban, mert a kutatásaim során csak ezekről kaptam adatot.

Budapesten a magyar lakosságon kívül németek, szlovákok és horvátok élnek nagyobb számban, de számottevő a cigányság jelenléte is.

PANNÓNIA – DUNÁNTÚL
(Tájegységeink)

Megyék–Városok Járások	O	A	B	AB	%
Baranya megye	32,62	41,82	17,97	7,59	100,00%
Somogy megye	32,03	42,71	17,11	8,15	100,00%
Tolna megye	32,50	42,76	16,76	7,98	100,00%
Zala megye	32,00	43,58	16,41	8,71	100,01%
Vas megye	31,07	41,60	18,62	8,71	100,00%
Győr-Sopron megye	31,21	42,61	17,31	8,88	100,01%
Veszprém megye	32,52	42,44	16,59	8,46	100,01%
Komárom megye	31,84	42,99	16,34	8,82	99,99%
Fejér megye	33,08	41,14	17,17	8,61	100,00%
A tájegység 102 600 donorjának az adatai	32,08%	42,37%	17,18%	8,37%	100,00%

A DUNA-TISZA KÖZE

Megyék–Városok Járások	O	A	B	AB	%
Bács-Kiskun megye	31,18	42,08	18,16	8,59	100,00%
Pest megye	30,51	41,93	18,23	9,20	99,87%
Csongrád megyéből 2 város, 1 járás	29,33	43,40	17,85	9,42	100,00%
Szolnok megyéből 2 város és 2 járás	29,43	41,73	19,32	9,50	99,98%
A tájegység donorjainak az adatai	30,61%	41,96%	18,35%	9,02%	99,954%

A TISZÁNTÚL

Megyék Járások	O	A	B	AB	%
Szabolcs-Szatmár megye	31,10	40,14	19,49	9,28	100,01%
Hajdú-Bihar megye	30,19	42,14	18,35	9,34	100,01%
Szolnok megye	29,40	42,98	18,68	9,06	100,12%
Békés megye	29,77	43,01	18,08	9,15	100,01%
Csongrád megye	28,73	43,03	18,52	9,71	99,99%
A Tiszántúl donorfainak az adatai	29,93%	42,27	18,55	9,29	100,04%

A „FELVIDÉK”

Megyék–Városok Járások	O	A	B	AB	%
Nógrád megye	29,43	41,41	19,29	9,87	100,00%
Heves megye	31,18	40,29	18,74	9,79	100,00%
Borsod-Abaúj-Zemplén	29,47	40,52	20,28	9,73	99,94%
A „Felvidék” donorfainak az adatai	29,89%	40,69%	19,65%	9,78%	100,01%

ÖSSZEFOGLALÁS

Megyék–Városok Járások	O	A	B	AB	%
Dunántúl adatai	32,08	42,37	17,18	8,37	100,00%
A Duna-Tisza köze adatai	30,61	41,96	18,35	9,02	99,94%
A Tiszántúl adatai	29,93	42,27	18,55	9,29	100,04%
A „Felvidék” adatai	29,89	40,69	19,65	9,78	100,01%
Az ország 83 vidéki városa	31,06%	42,05%	18,00%	8,89%	100,00%
és 95 járásának adatai	31,00%	42,00%	18,00%	9,00%	100,00%

MEGYÉINKNEK ÉS PEST MEGYE JÁRÁSAINAK ADATAI

Megyék	O	A	B	AB	%
Baranya	32,62	41,82	17,97	7,59	100,00%
Bács-Kiskun	31,18	42,08	18,16	8,59	100,00%
Békés	29,77	43,01	18,08	9,15	100,01%
Borsod-Abaúj	29,47	40,52	20,28	9,74	99,94%
Csongrád	29,33	43,40	17,85	9,42	100,00%
Fejér	33,08	41,14	17,17	8,61	100,00%
Győr-Sopron	31,21	42,61	17,31	8,88	100,01%
Hajdú-Bihar	30,19	42,14	18,35	9,34	100,01%
Heves	31,18	40,29	18,74	9,79	100,00%
Komárom	31,84	42,99	16,34	8,82	99,99%
Nógrád	29,43	41,41	19,29	9,87	100,00%
Pest	30,51	41,93	18,23	9,20	99,87%
Somogy	32,03	42,71	17,11	8,15	100,00%
Szabolcs	31,10	40,14	19,49	9,28	100,01%
Szolnok	29,43	42,54	18,91	9,22	100,10%
Tolna	32,50	42,76	16,76	7,98	100,00%
Vas	31,07	41,60	18,62	8,71	100,00%
Veszprém	32,52	42,44	16,59	8,46	100,01%
Zala	32,00	43,58	16,41	8,71	100,01%
83 vidéki város és 95 járás	31,06	42,05	18,00	8,89	100,00%
234 744 donorjának az adatai	31,00%	42,00%	18,00%	9,00% =	100,00%

PEST MEGYE HAT VÁROSÁNAK ÉS KILENC JÁRÁSÁNAK AZ ADATAI

Cegléd	30,54	41,75	18,43	9,28	
Nagykörös	30,14	42,91	18,62	8,33	
Szászhalombatta	30,00	43,12	18,75	8,13	
Gödöllő	31,00	43,00	16,00	10,00	
Vác	33,29	39,92	17,96	8,84	
Szentendre	26,15	42,32	19,41	12,13	
Budai járás	33,32	42,10	15,79	8,79	
Dabas járás	28,76	46,54	17,28	7,42	
Gödöllői járás	30,57	40,52	20,04	8,87	
Monori járás	27,12	43,66	20,26	8,96	
Ráckevei járás	32,58	41,76	17,72	7,93	
Ceglédi járás	30,59	40,64	17,19	11,58	
Nagykátai járás	31,45	39,91	18,03	10,61	
Váci járás	29,94	44,76	17,84	7,46	
Szentendrei járás	32,22	36,01	20,14	9,62	
A megye adatai	30,51%	41,93%	18,23%	9,20% =	99,87%

Az alábbi táblázatban 16 magyar antropológus olyan kutatási adatait közöljük, ahol a vizsgált személyek nagyszülei mind magyarok voltak.

MAGYAR TÁJEGYSÉGEK VÉRCSOPORTADATI ÉS ÖSSZESÍTÉSÜK

Szerző	Tájegység	Esetek száma	O	A	B	AB	idő
Méhely-Gáspár	Nagy-Alföld	1 000	27,80	40,80	20,20	11,20	1932
Simonovic	magyarok	136	25,16	46,26	16,93	11,65	1952
Verzár + társai	Kelet-Magyarország	6 469	29,00	40,40	21,00	9,60	1924
Jeney + társai	Dél-Magyarország	5 636	28,30	40,60	20,50	10,60	1924
Weszeckzy	Erdély	1 654	23,50	44,50	19,00	13,00	1960
Malán	Erdély	22 508	25,08	46,05	18,83	10,04	1960
Jeney	székelyek	840	26,00	38,22	22,00	9,80	1943
Páter	székelyek	3 820	28,50	39,20	21,00	9,80	1944
Malán	székelyek	1 460	18,53	43,25	19,46	15,35	960
Páter	Alföld	8 040	29,40	41,20	19,60	9,80	1944
Fehér	Magyarország	3 047	29,90	42,00	19,20	8,90	1939
Páter	összmagyarság	6 514	28,90	40,20	20,40	10,50	1944
A Kárpát-medence 61 124 magyar vércsoportadatainak számtani középarányosai:			26,23	42,90	19,87	11,00	

Páter III. sz. táblázatáról